Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

tantum miraculum admirans ualde cucurrit, et nunciauit hec parentibus suis. Post hec uenerunt simul parentes eius cum eadem a puero narrantes que acta sunt Nycolao episcopo. Que ille audiens: benedixit eum in domino eterne salutis. Puer uero autem rogans supplicauit auunculo suo dicens. En alme pater ora pro tuo filiolo qui quasi nouella arbusta cito in fructum prorumpit, quatenus tuis orationibus sim tutus. meque dignum seruum suum constituat dominus ihesus christus celesti benedictione. Cumque talia audisset episcopus, lacrimabiliter orauit dicens. Domine deus omnipotens qui es incomprehensibilis qui tuum plasma uocatione sancta eligere dignatus es. concede huic puero Nycolao uitam honestam. conuersationem studiosam. operationem placabilem. quatenus dignus efficiatur societati sanctorum. prestante qui est benedictus in secula seculorum. Amen.

Visio Sabatii. de Sancto Nycolao. et de electione ipsius in episcopum.

His Ita expletis cum esset quidam seruus dei nomine Sabbatius in quodam castello uir magne sanctitatis magneque uirtutis plura eidem episcopo narrabat de sancto Nycolao puero, et clare per uisionem de ipso utrique cernebant. nam cum separato uisus est episcopo Nycolao, angelus domini proloquens: dicens. Sequere me. Postea autem duxit eum ad orientalem plagam in summum uertice montis. ubi fabrica magni decoris erat sancta uidelicet Syon ortusque deliciarum. a primordio per summum opificem constitutus. Illic diuersa edificia ac prata recentia et omni odore iocunda uidebantur. tantum ut nullus famulus explicari possunt. Inter que ostensum est ei ingens decoratumque edificium uitreum omnibus monilibus undique circumdatum. eique diuinitus dictum est. Hec est edes et perpetua mansio quam dominus famulo suo Nycolao preparare dignatus est. Deinde in ciuitate licee myrensis imminentibus peccatis carnalis perierat pastor. Unde enim saluari debuerat populus, inde ad tartara deducebatur. Dei igitur nutu ipse episcopus de hac luce migrauit. Tunc omnes clerici in unum sunt collecti, atque laici simul flentes et diu deprecantes. ut deus omnipotens sua pietate ac misericordia talem dignaretur eis dare pastorem ad salutem animarum. unde saluari potuissent. Universis itaque ieiunantibus et in oratione permanentibus duo quidam ex ipsis per somnium equa in uisione angelica commoniti sunt uoce. Scitote inquit quia dominus preces uestras exaudire dignatus est. ut talem pastorem eligat. et sua pietate uobis concedat. ut omnis populus isti ciuitatis sui precibus saluetur. Et hoc erit uobis signum. Estote parati ad hostium ecclesie matutinis horis, et eum qui primus occurreret uestris manibus tenete. et coram omnibus presentate. ipsumque ueracem esse credite, quem dominus presentia sua rectorem sue ecclesie dignatus est eligere. Excitati quoque pariter a somno nullam tamen dubitationem habuerunt. sed certi atque corroborati ad hostium ecclesie simul prexerunt. Christe tibi gloria. eundem sanctum uirum Nycolaum sicut qui ante omnes precesserat ad fores ecclesie iam inuenerunt. Tunc illi appropinquantes leniter eum interrogare studuerunt. Quis esset? Ille uero ut erat uoce columbina. peccator inquit Nycolaus uocor. At illi leti effecti pariterque glorificantes dominum dixerunt. Deo gratias. quia quod querebamus inuenimus. eumque per manum trahentes uenerabiliter ante altare duxerunt. et omnibus ostenderunt. eum dicentes. Ecce fratres quem uobis omnipotens deus sua reuelatione ostendere dignatus est. ut hunc eligamus nostrum pastorem et rectorem. His que dictis non multo post. sed illico diuina uox celitus facta est dicens. Iste ipse est. Hec autem omnes qui ibi aderant audientes pariter glorificantes et laudantes dominum in omnibus que eis acciderant. eum in pontificare ardentissime unanimiter et consecrare sine omni mora studuerunt. Mira res. Denique cum consecraretur et angelico ore missam decantaret. meritis eidem sancti uiri in ipsa sua consecratione miracula et signa plurima pius dominus ostendere dignatus est.

Qualiter uixit in episcopatu. S. Nycolaus.

Cathedra igitur myrensis Nycolaus sanctissimus episcopus sublimatus eandem morum grauitatem eandemque sectabatur humilitatem cottidie in oratione peruigilabat. corpus attenuabat ieiuniis. Mulierum consortium quasi quandam pestem ab ipso puericie sue tempore fugiebat. in suscipiendis hominibus humilitatem exhibebat claritatem. in loquendo efficacem se prebebat. alacer erat in exhortando. seuerus in corripiendo. uiduarum et orphanorum atque oppressorum sic negocia percurabat. ac si propria essent. Rapinas execrabatur potentum. arguebat uiolentos. atque adulteros. consolabatur et reficiebat dolentes et male habentes. Crescebat cottidie fama bonitatis eius quia ubique laudem ferebant Nycolai. hinc potens hinc impotens illum nominauit. Gaudebat populus cunctus de tali patrono. letabantur reges et principes de tali pontifice. qui talem se auctoritate et gratia plenum exhibebat. ut omnium regeret curam et episcopi dignitatem non amitteret. Uerum tempus deficiet. quin et me sermo deseret. si de singulis eius meritis scribere temptauero. Cum nil sit beatus Nycolaus de karismate uirtutum. sed dei gratie totum